

la resta de partits. Conscients que no són atacats pel PP –el qual espera poder pactar amb ells si no obté majoria absoluta–, els d'UM s'han afanyat a teixir una impressionant xarxa territorial. En quatre anys han arribat a tenir presència orgànica a tots els municipis de Mallorca; Maria Antònia Munar ha aconseguit ser, juntament amb Matas i Antich, la més coneguda d'entre els polítics, i a més consideren i destaquen la bona gestió en el Consell, que han governat aquests quatre anys. És per això que confien a poder augmentar un diputat i continuar sent la força decisiva, l'única frontissa. Aquest és el missatge durant tota la campanya: UM no es "casa" prè-

viament amb ningú, tot dependrà dels resultats, que els faran decidir per l'opció que més satisfaci el seu programa.

La barrera del 5%. Al País Valencià, el Bloc Nacionalista Valencià – Esquerra Verda és una de les grans incògnites d'aquestes eleccions. La pregunta sobre si definitivament superarà la barrera del 5% dels vots necessària per a poder accedir a les Corts Valencianes és una de les més usuals en aquestes darreres setmanes. L'única enquesta feta pública a l'hora de tancar l'edició d'aquest setmanari, realitzada per Vox Populi per al Grup Zeta, els concedia entre un 4,5 i un 5,5% dels vots i la clau de la Generalitat

en cas de superar la previsió. Segons aquesta enquesta, tan sols l'entrada del Bloc a les Corts podria fer tremolar la majoria absoluta del PP. Aquestes són les dades amb què treballa aquesta coalició, que es presenta d'aquesta manera com "el vot més útil" per trencar la majoria absoluta del PP. El Bloc intenta així trencar el vot que puga anar-se'n cap al PSPV i en menor mesura cap a Esquerra Unida – l'Entesa.

El Bloc també posa damunt la taula el seu ininterromput progrés en vot municipal des del 1991 per argumentar la seua entrada a les Corts. Aquest partit presenta 253 candidatures locals, enfront de les 164 que va fer al 1999.

Esquerra, per primer cop a tot el país

Esquerra Republicana de Catalunya (ERPV, al País Valencià) és la primera força política nacional amb candidatures a tots els Països Catalans.

Tot i ser molt minoritària al País Valencià i a les Illes, a Catalunya pot ser la clau del futur mapa polític del postpujolisme.

Al Principat, Esquerra Republicana de Catalunya és una de les formacions que inicia aquest cicle electoral amb unes expectatives de creixement més importants. Ja fa mesos que els sondejos auguren un cert creixement del suport electoral a la formació encapçalada per Josep-Lluís Carod-Rovira.

El partit independentista és l'única formació nacional que presenta candidatures a tots els territoris dels Països Catalans. És evident, però, que el pes del partit en cada un dels territoris és molt diferent. Si a les Illes i al País Valencià és avui una formació molt minoritària, a Catalunya s'ha consolidat durant els darrers anys com un veritable tercer espai polític alternatiu al de les dues forces hegemòniques tradicionals, PSC i CiU.

Al Principat, doncs, Esquerra afronta les eleccions amb optimisme. Ja en els passats comicis municipals va aconseguir millorar la seva implantació; al 1999 es va convertir en la quarta força municipal en nombre de vots i va obte-

ner un grup de 680 regidors dels 520 que havia aconseguit l'any 1995.

Per tant, ERC planteja una campanya amb l'objectiu de consolidar els municipis on ja va obtenir l'alcaldia, així com de millorar els resultats a la resta del territori. Per això, la formació independentista ha fet un esforç per multiplicar les seves candidatures. De fet, ha esdevingut la formació que ha augmentat més el nombre de llistes, amb 175 més que s'afegeixen a les 375 presentades al 1999.

Com la resta de formacions catalanes, Esquerra pretén validar al màxim les tendències de creixement detectades per la majoria de sondejos fets fins ara, i afrontar així amb la màxima fortalesa les properes eleccions al Parlament de Catalunya, conscients que els resultats de la propera tardor seran la primera fotografia fixa del postpujolisme.

Per refermar aquesta expectativa de millora de resultats, Esquerra també s'ha fixat, a banda d'un creixement generalitzat, la necessitat de millorar resul-

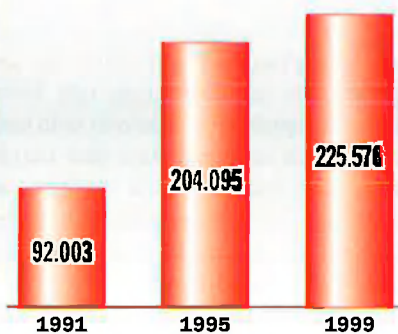

A dalt, el secretari general d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, candidat a la presidència de la Generalitat de Catalunya. A l'esquerra, Jordi Portabella, candidat a l'alcaldia de Barcelona.

Eleccions locals

Nombre de vots d'ERC

S'afegeixen els resultats d'ERC de les Illes Balears i Pitiüses i ERPV

ERC és l'únic partit nacional que es presenta a tots els Països Catalans. El pes de la formació en cada un dels territoris, però, és molt diferent

tats a Barcelona i l'àrea metropolitana d'aquesta ciutat. I a la capital catalana, els sondejos publicats fins ara també semblen bufar a favor dels interessos dels republicans, ja que ERC podria

passar dels tres regidors actuals a aconseguir-ne un fins a cinc, tal com han anunciat alguns dels sondejos.

Si es confirmen veritablement aquestes tendències de creixement que augu-

ren els sondejos electorals, Esquerra es pot convertir en una de les formacions clau per a la governabilitat de molts ajuntaments catalans. Com a mínim, aquest és l'objectiu de la formació republicana.

Repescar el nacionalisme descontent. ERC, a les Balears i les Pitiüses, té objectius bastant modestos. És una força extraparlamentària (va aconseguir uns 1.200 vots l'any 1999) sense cap possibilitat d'obtenir representació parlamentària. Aposta, a Eivissa, pel Pacte Progressista, i és, de fet, gràcies a aquesta ampla coalició pitiüsa que disposa d'un regidor a Vila, l'única representació institucional fins ara a les Illes. L'esperança d'augmentar la seva presència la centra a Manacor (Mallorca), ciutat on ERC posa totes les esperances per aconseguir un regidor. Significativament, l'acte més important de la campanya, al qual assistiren unes dues-centes persones, va comptar amb la intervenció del secretari general, Josep-Lluís Carod-Rovira, i es va fer a Manacor la setmana passada. L'estratègia és clara, i l'han expressada els candidats en més d'una ocasió: aconseguir algunes paperetes d'exvotants del PSM que els poden permetre tenir el regidor per a Manacor i augmentar considerablement el vot autòndmic.

Primera llista a les Corts. Esquerra Republicana del País Valencià es presenta per primera vegada a les eleccions autonòmiques valencianes amb Agustí Cerdà com a candidat. També serà present en una vintena de pobles i ciutats del País Valencià. Es presenta en solitari a Castelló, València, Lliria, Sueca, Alginet, Crevillent o Xàtiva. A més, ha acordat coalicions amb l'Entesa a ciutats com Algemés, Alzira o Gandia. ERPV, que ja s'havia presentar a les eleccions municipals de Castelló i el 2000 a les eleccions estatals, vol consolidar-se com un nou projecte que des del País Valencià comence també a construir políticament els Països Catalans amb una nova manera de fer política que supere els marges establerts en la transició.